Quelle: http://manuscripta.at/?ID=26317
Copyright: Admont, Benediktinerstift

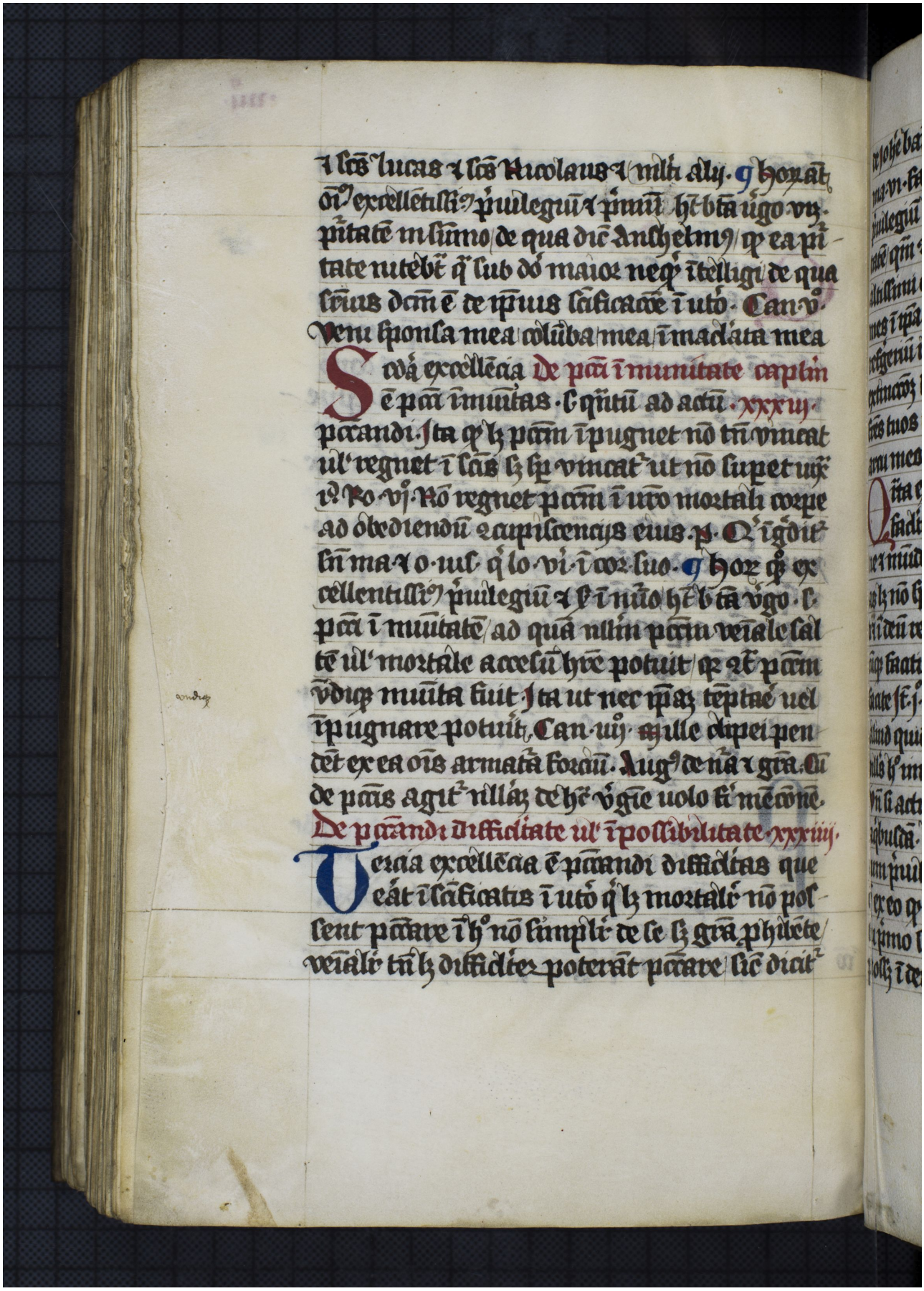

ī scōs lucas ī scōs Nicolaus ī mlti alij. q hoz at
oī excellētissī ꝓuilegiū ī ꝓmiū hī bta vgo vir-
pitatē m limo de qua dic anchelmꝰ qꝫ ea pi-
tate nutebī q̄ sub dō maior neq; itelligi de qua
scīus dcm ē de ipius sctificacōe i uto. Can.
Veni sponsa mea columba mea ī macl̄ata mea

Secūda excellēcia de pcō ī mutate caplm
ē pcō imutas. ſ q̄ntū ad actū. xxxvj.
pcandi. Ita qꝫ hz pcm ī pugnet nō tm vincat
ul regnet ī scās hz sp vincat ut nō supet uīr
id. Ro. vj. Nō regnet pcm ī uto mortali coepe
ad obediendū cupiscencijs eius. p. Q igit
tm maio. nul q̄ lo. vi. ī coz suo. q hoz qꝫ ex
cellentissī ꝓuilegiū ſ ī nūo hī bta vgo. ſ
pcō ī mutate ad quā nllm pcm venale scā
te ul mortale accessū hre potuit qꝫ at pcm
vdū mutā fuit. Ita ut nec ipaz tepte uel
ipugnare potuit. Can. uij. Nulle dupei pen
det ex ea ois armata forcia. Aug de nā ī gra. Ci
de pcīs agit nllaz de hr vgie uolo ti mecone.

De pcandi difficultate ul ī possibilitate. xxxvij.

Tercia excellēcia ē pcandi difficultas que
ēat ī scīficatis ī uto q̄ hz mortalr nō pos-
sent pcare ī h nō simplr de se hz grā phitete
venalr tm hz difficlter poterāt pcare sic dicit